

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Καί σκέπεις τόν λαόν σου νοερῶς ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς», ψάλλουμε σήμερα πανηγυρικά καί χαρμόσυνα ἐορτάζοντας τήν ἐθνική ἐπέτειο τῆς ἡρωικῆς ἀντιστάσεως τοῦ Ἑθνους κατά τῆς ἀδίκου καί προκλητικῆς ἐπιθέσεως τῶν δυνάμεων τοῦ Ἄξονος ἐναντίον τῆς πατρίδος μας καί τιμώντας τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο γιά τήν προστασία πού μᾶς παρεῖχε καί τήν κραταιά της σκέπη στόν ἀγώνα τοῦ λαοῦ μας προκειμένου νά διατηρήσουμε ἐλεύθερη τήν πατρίδα μας ἀπό ἐκείνους πού ἐπιβουλεύονταν τήν ἀνεξαρτησία καί τήν ἐδαφική της ἀκεραιότητα.

Μέ τή σημερινή ἐορτή ὁλοκληρώνεται ὁ κύκλος τῶν ἐθνικῶν μας ἐορτῶν πού ἄρχισε πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες μέ τόν ἐορτασμό τῶν ἐλευθερίων τῆς Βεροίας, ἀλλά καί τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἡμαθίας ἀπό τόν βαρύ καί μακρόχρονο τουρκικό ζυγό, καί τήν ἀνάμνηση τῆς θαυμαστῆς βοήθειάς πού μᾶς προσέφερε στόν ἀγώνα γιά τήν ἀπελευθέρωση τοῦ γένους μας ὁ φυλάνθρωπος Θεός καί ἡ Παναγία μας.

Ἡ ὑπενθύμιση τῶν σωτηριωδῶν ἐπεμβάσεων τοῦ Θεοῦ καί τῆς Παναγίας μητέρας μας στήν ἱστορική πορεία τοῦ εὐσεβοῦς μας Ἑθνους, δέν εἶναι ἀσφαλῶς χωρίς σημασία. Διότι, ἀφενός, εἶναι ὑπενθύμιση τοῦ χρέους πού ἔχουμε ὡς ἄτομα καί ὡς Ἑθνος νά ἐκφράζουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τόν Θεό καί τήν Παναγία μας, οἱ ὁποῖοι ἦταν πάντοτε συμπαραστάτες στούς δίκαιους ἀγῶνες τῶν πατέρων μας· εἶναι ὑπενθύμιση ἑνός χρέους πού ὀφείλουμε νά μήν παραγνωρίζουμε ἀλλά καί νά τό μεταδίδουμε στίς ἐπόμενες γενεές· εἶναι ὑπενθύμιση ἑνός χρέους πού ἀνταποδίδεται μέ τόν σεβασμό καί τήν τιμή πρὸς τόν Θεό καί τήν Παναγία μας, μέ τήν ἐμμονή μας στήν πατρώα πίστη καί εὐσέβεια, πού πολλοί δυστυχῶς στίς ἡμέρες ἀμφισβητοῦν, ἀρνοῦνται ἢ καί πολεμοῦν, διαστρέφοντας συχνά καί παραχαράσσοντας καί αὐτήν ἀκόμη τήν ἱστορία, γιά νά μήν θυμίζει ὅτι οἱ πατέρες ἀγωνίσθηκαν καί πολέμησαν πάντοτε ὑπὸ τῆ σκέπη τῆς Παναγίας, ἡ μητρική καί στοργική προστασία τῆς ὁποίας τοὺς προφύλασσε ὄχι μόνο νοερά ἀλλά καί αἰσθητά, τοὺς προφύλασσε ἀκόμη καί στήν ὥρα τῆς μάχης στά βουνά τῆς Πίνδου καί τῆς Βορείου Ἡπείρου καί ὅπου ἄλλοι ἀγωνιζόταν ἀπό τίς σφαῖρες τῶν ἐχθρῶν, ἀπό τό κρῦο, ἀπό τήν πεῖνα καί τίς κακουχίες.

Εἶναι ὅμως ἀφετέρου ἡ ὑπενθύμιση τῆς σημερινῆς σωτηριώδους ἐπεμβάσεως τῆς Παναγίας μας καί ὑπενθύμιση αἰσιοδοξίας καί πίστεως. Διότι τό Ἑθνος καί ἡ πατρίδα μας μπορεῖ νά μήν βρίσκονται σήμερα σέ ἐμπόλεμη κατάσταση, ὅπως τό 1940, μπορεῖ νά μήν ἀπειλεῖται τόσο ἄμεσα ἡ ἐδαφική μας ἀκεραιότητα ὅπως τότε, ἀλλά δέν εἶναι λίγοι οἱ κίνδυνοι τοὺς ὁποίους διατρέχουμε, δέν εἶναι λίγες οἱ προκλήσεις πού δοκιμάζουν τίς ἀντοχές μας ὡς ἄτομα, ὡς κοινωνία καί ὡς Ἑθνος, καί ἀναζητοῦμε προστασία, ἀναζητοῦμε ὑποστήριξη, ἀναζητοῦμε βοήθεια.

Ὅμως δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι ἡ ἀσφαλέστερη βοήθεια καί προστασία πού μποροῦμε νά ἔχουμε εἶναι αὐτή πού μᾶς προσφέρει ὁ Χριστός καί ἡ Παναγία Μητέρα του. Ὅχι μόνο γιατί ἡ δική τους προστασία εἶναι ἀήττητη καί ἀκαταμάχητη καί κανεῖς ἀπό ὅσους ἐλπίζουν στόν Θεό καί ζητοῦν τήν βοήθεια τῆς ὑπερμάχου Στρατηγοῦ δέν ἀπομακρύνεται κατησχυμένος, ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ ἱερός ὕμνογράφος, ἀλλά

καί γιατί εἶναι ἡ μόνη σταθερή καί ἀνιδιοτελὴς βοήθεια, σέ ἀντίθεση μέ αὐτή πού μᾶς προσφέρουν οἱ ἄνθρωποι, μέ αὐτή πού μᾶς προσφέρουν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, καί ἡ ὁποία ἀποβλέπει πρωτίστως στήν ἱκανοποίηση τῶν δικῶν τους συμφερόντων καί ὕστερα τῶν δικῶν μας ἀναγκῶν.

Γι' αὐτό καί, ἀδελφοί μου, ὁτιδήποτε καί ἐάν συμβαίνει γύρω μας, ὅσα σύννεφα καί ἄν φαίνεται ὅτι συγκεντρώνονται, ὅσο ἀπαισιόδοξες καί ἄν δείχνουν οἱ συνθήκες μέσα στίς ὁποῖες ζεῖ καί κινεῖται ὁ κόσμος μας καί ἡ πατρίδα μας, ἐμεῖς δέν θά πρέπει νά ἀπογοητευόμαστε καί δέν θά πρέπει νά χάνουμε τό θάρρος μας. Θά πρέπει νά ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στήν κραταιά σκέπη τῆς Παναγίας μας. Θά πρέπει νά ἔχουμε ἀμετάθετη τήν ἐλπίδα μας στή στοργική προστασία της καί νά κάνουμε τό καθῆκον μας, ὅπως τό ἔκαναν καί οἱ πατέρες μας, πού δέν ὑπολόγισαν τίποτε, πού θυσιάσαν τά πάντα γιά νά ὑπερασπισθοῦν τό πάτριον ἔδαφος, γιά νά ὑπερασπισθοῦν τά δίκαια τοῦ Ἑθνους μας.

Νά κάνουμε τό καθῆκον μας, νά μήν ἀπεμπολοῦμε γιά κανένα λόγο τά ἐθνικά μας συμφέροντα καί νά ἀναθέτουμε τήν ἐλπίδα μας στήν προστασία τῆς Παναγίας μας, ἡ ὁποία, ὅπως δέν ἐγκατέλειψε τοὺς πατέρες μας στό παρελθόν, ἔτσι δέν θά ἐγκαταλείψει καί ἐμᾶς στό παρόν καί στό μέλλον, ἐφόσον τῆς τό ζητοῦμε μέ πίστη.